

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 5/2020
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 196/20 од 20.05.2020. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Врању – Одељење у Бујановцу I-9Пр.бр. 1246/2018 од 18.12.2019. године и Прекршајног апелационог суда – Одељење у Нишу II-204 Прж број 1848/20 од 30.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 196/20 од 20.05.2020. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Врању – Одељење у Бујановцу I-9Пр.бр. 1246/2018 од 18.12.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду – Одељење у Нишу II-204 Прж број 1848/2020 од 30.01.2020. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/2013) **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак за прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Врању - Одељење у Бујановцу I-9Пр.бр. 1246/2018 од 18.12.2019. године, која је исправљена решењем о исправци пресуде истог суда I-9 Пр. број 1246/2018 од 15.01.2020. године, окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који прекршај је осуђен на новчану казну у износу од 10.000 динара, коју је дужанда плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а истовремено је одређено да ће у супротном суд на основу

члана 315. Закона о прекршајима одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, посебним решењем.

Истом пресудом, окривљеном су на основу члана 335. став 1. тачка 11. Закона о безбедности саобраћаја на путевима изречена кумулативно и три казнена поена, а у смислу члана 338. став 1. тачка 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. став 1. Закона о прекршајима према окривљеном је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана, која ће се извршити у истом року као и новчана казна, од стране надлежног органа.

Окривљени је обавезан и да на име паушалних трошкова поступка плати износ од 1.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом наплате принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда – Одељења у Нишу II-204 Прж. број 1848/2020 од 30.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ – адвоката Војкана Војиновића, а пресуда Прекршајног суда у Врању – Одељења у Бујановцу I-9Пр.бр. 1246/2018 од 18.12.2019. године, која је исправљена решењем о исправци I-9Пр.бр. 1246/2018 од 15.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи побијане пресуде тако што ће на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА за прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, услед наступања застарелости за вођење прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредби члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/2013), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима, обзиром да су изрека решења о исправци првостепене пресуде и изрека другостепене пресуде, неразумљиве.

Из списка предмета произилази да првостепени суд пресудом I-9Пр.бр.1246/2018 од 18.12.2019. године окривљеног АА огласио одговорним за прекршај из члана 332. став 1. тачка 9. у вези члана 44. став 1. тачка 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Након тога, првостепени суд је донео решење о исправци пресуде I-9Пр.бр. 1246/2018 од 15.01.2020. године, при чему је погрешно у изреци решења навео да је првостепена пресуда донета 15.01.2020. године, иако је она донета дана 18.12.2019. године, а на који начин је изреку решења о исправци пресуде учинио неразумљивом.

Поред тога, Прекршајни апелациони суд у Београду – Одељење у Нишу је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, у уводу своје пресуде II-204 Прж број 1848/2020 од 30.01.2020. године правилно навео да решава о жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Савића, док је у изреци пресуде навео да се одбија као неоснована жалба браниоца окривљеног ББ – адвоката Војкана Војиновића, а да се првостепена пресуда и решење о исправци те пресуде потврђују.

Поступајући на овај начин, другостепени суд је учинио изреку пресуде неразумљивом, јер се њом наводи да се одбија жалба браниоца окривљеног ББ – адвоката Војкана Војиновића, док уопште није донео одлуку о жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Милоша Савића.

Изрека другостепеног суда неразумљива је и у односу на решење о исправци првостепене пресуде, обзиром да је другостепени суд потврдио ово решење, а којим је првостепена пресуда исправљена уз погрешно навођење датума доношења те пресуде.

Имајући у виду наведено, то су по оцени овога суда, и првостепена и другостепена пресуда донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, а због којих повреда би побијане пресуде требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је окривљени АА, према изреци првостепене пресуде, прекршај који му се ставља на терет учинио дана 01.02.2018. године, то је истеком дана 01.02.2020. године наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила истеком дана 01.02.2020. године, из ког разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде тако што је прекршајни поступак протов окривљеног АА обуставио, на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић